

εἶπεν ὀπιμὶλῶς τὴν σωτηρίαν αὐτῇ, εἶδε τὸν δαίμονα ἐκῆς τὴν ἡσυχίαν ὅ-
 πῃ ἐκάθετο καὶ ἦτον ὡς ἄνθρωπος ἐνδεδυμένος λινὸν ἱμάτιον. Τὸ ὁποῖον ἑ-
 χειτρώπαις πολλαῖς. καὶ εἰς πᾶσαι τρύπαι ἐκρέματο ἓνα μικρὸν κολοκύν-
 δι. καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν ὁ ὅσιος, πῶς ὑπῆρχε, καὶ τί ἐβάστα εἰς τὰ ἀγγεῖα ἀπε-
 κείνατο. Εἰς τοὺς Μοναχοὺς ὅπῃ εἶαι εἰς τὸ κάτα λαγγάδι ὑπάγω. καὶ βα-
 σῶ δὲ φορα ποτά. Νὲ πῇ καθ' ἑνάς ἐτι ὀρέγεται. Ταῦτα εἰπὼν ὁ δαίμων
 ἠφάνισται. Οἱ δὲ ὅσιος ἐκατέρει εἰς τὸν τόπον αὐτὸν εὐχόμενος νὰ ἰδῇ τὸ ὀπο-
 βησόμενον. καὶ ἦται ἔσπερ τὸν ἠρώτησε πῶς ἐκαμειν εἰς τὸ Μοναστήριον. Οἱ δὲ
 εἶπεν αὐτῷ ἔτι ἓνα μένον ἐνίκησεν. Οἱ δὲ ὅπῃ λοιποὶ τὸν ἐπολέμησαν ἀνδρεί-
 ως, καὶ διητὸν ἐφῆρισαν. Λέγειτον ὁ ὅσιος ὀρκίζουσε εἰς τὸν δεσπότην Χρυσόν, νὰ
 μὲ εἰπῇς τὸ ὄνομα τῶ Μοναχῆ, ὁποῦ ἐκατάβαλες, καὶ ὁ δαίμων. Θεόπεμ-
 πος ὀνομάζεται. Τότες ὑπῆρχε εἰς τὴν αἰωνθεν μονὴν ὁ Μακάριος. Καὶ πάν-
 τες οἱ ἀδελφοὶ τ' ἰδεχθισαν μὲ πολλὴν εὐλάβειαν. Οἱ δὲ ἠρώτησεν εἰς τὸ ποῖον
 κελλίον εὐρίσκετο ὁ Θεόπεμπος. καὶ παγύνοντας ἐκῆς τὸν ὄξεταξε πινυ-
 ματικῶ τρόπου, πῶς ἐπορεύετο εἰς τὰ ψυχικά. Οἱ δὲ ἀπεκείθη, ὅτι καλὰ μὲ
 τὴν δύναμιν τῆ θεῶ. καὶ ἐντράπη νὰ τῆ εἰπῇ τὴν ἀλήθειαν. Οἱ δὲ σοφώτα-
 τος Μακάριος ἐγνωρίζοντας ὅτι αἰχύνετο νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀμαρτίαν του,
 τὸν ἐκίνησεν ὡς ἱατρὸς φρακτικὸς μὲ τρόπον ὀπιδέξιον λέγωντας. Εἰ γὰρ ὁ
 πάλας εὐρίσκωμαι πόσους χρόνους εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἔχω τοσῶτον περὶ φη-
 μον ὄνομα. καὶ πάλιν δὲν ἠμπορῶ νὰ φύγω τοὺς αἰχρῆς, καὶ ρυπαροὺς λο-
 γισμούς. Ἀλλὰ μὲ δίδου τόσῳ ἐνόχλησιν, ὅπῃ ἐὰν δέμμου βοηθήσῃ ὁ
 κύριος, καὶ δυνεύει νὰ μὲ νικῆσεν. Ἀπὸ ταῦτα τὰ λόγια ἔλαβε θάρρος ὁ θεό-
 πεμπος, καὶ ὁμολόγησε τὴν ἀλήθειαν, λέγωντας. Τὸ ὅμοιον παθαίνω, καὶ
 ἐγὼ πάπρ τιμῇ καὶ κινδυνεύω εἰς θάνατον. Τότες ὁ ἱατρὸς τῆ ἐρμηνεύσε
 πῶς νὰ φραξῇ, καὶ πόσον νὰ νηστεύῃ. καὶ πῶς νὰ φορεῖται νὰ νικᾷ τὸν πε-
 ράζοντα. καὶ διορθώσας αὐτὸν ὡς ἐπρεπε ὑπέσπερ εἰς τὴν χέλλαι του. Καὶ
 μετὰ ἡμέρας εἶδε πάλιν τὸν αἰωνθεν δαίμονα. Οἱ πῶς ὑπέσπερ εἰς τὴν μο-
 νὴν μετὰ κολοκύνδιαν. καὶ ἐρωτήσας αὐτὸν πῶς ἐπέρασε μετῆς Μοναχῶς,
 ἀπεκείνατο λέγων. Κακὰ καὶ ἀνάποδα. Ὅτ. ὅλοι μὲ ἀντιμάχουνται. καὶ μά-
 λιστα ὁ Θεόπεμπος. Οἱ πῶς τὸν εἶχα διὰ φίλοις. καὶ τώρα δὲν ἠξέφρωτί-
 παθε. καὶ ἔγινε πρός με διὰ τοὺς ἄλλους σκληρότερος. Οὕτως οὖν ἐλύτρω-
 σεν διὰ τὸν κίνδυνον τὸν Θεόπεμπον ὁ πολὺς τὴν γνώσιν Μακάριος. Ἀλλῶ
 φορὰν ἔλειπεν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ ἐρχόμενος εἰς τὸ κελλίον, ἦνρε τοὺς
 κλέπτας, ὅπῃ τῆ ἐπὶ ραι εἶτι, καὶ ἀνείχε. Καὶ τὴν ὥρην ὅπῃ ἔφθασε. Ταῖς
 φόρταιαν εἰς γὰρ δέρον. Οἱ δὲ ὅσιος ἐκαμάθη πᾶς δὲν ἦται ἰδικάτε τὰ φρά-
 ματα. Οἱ θεν ἐμὸν δέντες ἔβρισκεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐβρίθησεν νὰ φορτώσεν
 τὸ ὁ αἶριον λέγαντας. Γυμνὸς ὄξῃ λαν ἐκ κοιτίας μητρός, γυμνός, καὶ